

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/202/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1523201080
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1523201080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej v právnej veci manžela: A.. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, E., zastúpený: Mgr. Martin Berec, advokát s.r.o., IČO: 55 134 114, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, a manželky: A.. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, E., zastúpená: JUDr. Henrietou Danišovou, advokátkou so sídlom J. Alexyho 7, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom: H. C., nar. XX.XX.XXXX a G. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, na odvolanie otca proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. B5-68P/43/2023-1001 zo dňa 17.07.2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava II rozsudkom č.k. B5-68P/43/2023-1001 zo dňa 17.07.2024 vo výroku I. rozviedol manželstvo účastníkov A.. B. C., nar. XX.XX.XXXX a A.. F. C., I. G., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 24.04.2015, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Bratislava - Karlova Ves, vo zväzku 27, ročník 2015, na strane 10, pod poradovým číslom 32. II. Maloleté deti H., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Určil, že striedavá osobná starostlivosť sa bude realizovať tak, že matka je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti každý nepárny kalendárny týždeň v čase od pondelka od 8.00 hod. do nasledujúceho pondelka párneho kalendárneho týždňa do 8.00 hod., s výnimkou letných, jesenných, vianočných, jarných a veľkonočných prázdnin, počas letných prázdnin každý párný kalendárny rok v čase od 15.07. od 17.00 hod. do 01.08. do 8.00 hod. a v čase od 16.08. od 17.00 hod. do 01.09. do 8.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok v čase od 01.07. od 8.00 hod. do 15.07. do 17.00 hod. a v čase od 01.08. od 8.00 hod do 16.08. do 17.00 hod., počas jesenných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od posledného dňa školského vyučovania pred začiatkom školských prázdnin od 18.00 hod. do dňa bezprostredne predchádzajúceho prvému dňu školského vyučovania po jesenných školských prázdninách do 18.00 hod., počas vianočných prázdnin každý párný kalendárny rok vždy od 22.12. od 17.00 hod. do 30.12. do 17.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 30.12. od 17.00 hod. do 07.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 17.00 hod., počas jarných prázdnin každý párný kalendárneho rok vždy od piatka pred jarnými prázdninami od 17.00 hod. do nedele nasledujúceho týždňa do 17.00, počas veľkonočných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od štvrtka pred veľkonočnými sviatkami od 17.00 hod. do utorka nasledujúcom po Veľkonočnom pondelku do 17.00 hod.. Otca oprávnil a uložil mu povinnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti každý párný kalendárny týždeň v čase od pondelka od 8.00 hod. do nasledujúceho

pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 8.00 hod., s výnimkou letných, jesenných, vianočných, jarných a veľkonočných prázdnin, počas letných prázdnin každý nepárny kalendárny rok v čase od 15.07. od 17.00 hod. do 01.08. do 8.00 hod. a v čase od 16.08. od 17.00 hod. do 01.09. do 8.00 hod., počas letných prázdnin každý páry kalendárny rok v čase od 01.07. od 8.00 hod. do 15.07. do 17.00 hod. a v čase od 01.08. od 8.00 hod. do 16.08. do 17.00 hod., počas jesenných prázdnin každý páry kalendárny rok od posledného dňa školského vyučovania pred začiatkom školských prázdnin od 18.00 hod. do dňa bezprostredne predchádzajúceho prvému dňu školského vyučovania po jesenných prázdninách do 18.00 hod., počas vianočných prázdnin každý nepárny kalendárny rok vždy od 22.12. od 17.00 hod. do 30.12. do 17.00 hod. a každý páry kalendárny rok od 30.12. od 17.00 hod. do 07.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 17.00 hod., počas jarných prázdnin každý nepárny kalendárneho rok vždy od piatka pred jarnými prázdninami od 17.00 hod. do nedele nasledujúceho týždňa do 17.00, počas veľkonočných prázdnin každý páry kalendárny rok od štvrtka pred veľkonočnými sviatkami od 17.00 hod. do utorka nasledujúcom po Veľkonočnom pondelku do 17.00 hod.. Miestom prevzatia a odovzdania maloletých detí určil školské zariadenie, ktoré maloleté deti aktuálne navštevujú s tým, že v čase, keď sa maloleté deti v školskom zariadení nebudú nachádzať, bude miestom prevzatia a odovzdania maloletých detí bydlisko toho rodiča, ktorému starostlivosť o maloleté deti začína. III. Oboch rodičov oprávnil zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok. IV. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého H. výživným vo výške 120 eur mesačne a na výživu maloletej G. výživným vo výške 100 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky. V. Konanie v časti týkajúcej sa poberania rodinných prídavkov a daňového bonusu na maloleté deti počas striedavej osobnej starostlivosti zastavil. VI. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v časti rozvodu manželstva podľa čl. 1, ust. § 18, § 22, § 23 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vo veci rozvodu manželstva sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre rozvod manželstva. Mal preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené a manželstvo neplní svoj spoločenský účel. Manželia žijú oddelene od decembra 2022, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú, majú odlišné základné povahové črty a postoje a manželstvo účastníkov konania neplní ani jednu z funkcií manželstva v zmysle Zákona o rodine, ktorý stav je dlhodobý. Hlavnú príčinu rozvratu manželstva ustálil v citovom odcudzení manželov plynúcom najmä z rozdielných pováh. Uviedol, že manželstvo je dobrovoľným zväzkom muža a ženy, nemôže fungovať bez vzájomnej úcty, dôvery, náklonnosti, lásky a tolerancie a pokiaľ účastníci konania odmietajú obnoviť spolužitie súd nemá prostriedky, aby im obnovenie spolužitia nariadil. Uzavrel, že rozvod takéto formálneho manželstva účastníkov konania nie je ani v rozpore so záujmom ich maloletých detí a manželstvo účastníkov konania rozviedol.

3. V časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva vec právne posúdil podľa čl. 3, 4, 5, § 24 ods. 1, 3, 5, § 25 ods. 2, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 5, 6, § 43 ods. 1 Zákona o rodine, čl. 7 a 12 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého v New Yorku 20. novembra 1989 vyhláseného pod č. 104/1991 Zb. a čl. 32 Listiny základných práv a slobôd a § 100 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP). Poukázal na to, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (Nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04). Zdôraznil, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a nie je tomu inak ani v posudzovanom prípade. Záujmom dieťaťa je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie materiálnych i nemateriálnych podmienok umožňujúcich rozvíjanie jeho osobnosti. V súlade s čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa a § 43 ods. 1 Zákona o rodine zisťoval názor maloletých detí a konštatoval, že pohovor s nimi prebehol primerane ich veku (H. 8 rokov, G. 5,5 roka), maloletí boli počas pohovoru spontánni, hraví, veselí, pôsobili spokojne a šťastne. Obe maloleté deti uviedli, že maminka aj táto sú dobrí a majú ich radi a maloletý H. na záver uviedol, že rodičia sú sami, vymysleli si nový dom, mama a táto sa nahnevali, tak nie sú spolu, každý si kúpil jeden dom a striedajú sa u nich jeden týždeň. Dal do pozornosti rozhodnutie, podľa ktorého "Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné vzhľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa" (R 34/2014).

Uviedol, že otec nerovnomernú striedavú starostlivosť s preferenciou väčšieho rozsahu starostlivosti u neho, odôvodňoval najmä neschopnosťou matky postarať sa o maloleté deti a tvrdením, že maloleté deti sa dožadujú bývania s otcom, čo sa prejavuje najmä tým, že od neho odmietajú návrat k matke, ku koncu pobytu u neho sú nervóznejšie. Vo svojich písomných vyjadreniach sa opakovane vracal do obdobia pred podaním návrhu na rozvod manželstva, keď manželia ešte žili v spoločnej domácnosti a popisoval, ako sa matka o deti nestarala, navštevovala v nočných hodinách pohostinstvá a bary, nevhodne sa k maloletým správala, kričala na nich a vulgárne sa pred nimi vyjadrovala. Na preukázanie svojich tvrdení otec navrhol vypočuť matku manželky A. C. G. a matku manžela J. C. a predložil súdu zvukové nahrávky. Poukázal na to, že predmetom svedeckej výpovede sú skutočnosti, ktoré svedok vnímal svojimi zmyslami, t. j. svedok má byť vypočutý o veciach, ktoré sám priamo videl, zažil, nie o veciach, o ktorých sa dozvedel sprostredkovane, od inej osoby. Nakoľko otcom navrhovaná svedkyňa J. C. sa s matkou maloletých detí v období od podania návrhu na rozvod manželstva nestretáva, nie je priamym svedkom správania sa matky k maloletým. Uvedené uviedol otec na pojednávaní dňa 05.06.2024, keď potvrdil, že informácie, ktorými matka manžela disponuje má sprostredkovane od maloletých detí. S prihliadnutím na uvedené nevyhovelo návrhu otca na výsluch svedka J. C., keďže menovaná v súčasnom období neprichádza do kontaktu s matkou, nie je očitým svedkom jej konania, resp. toho či si dostatočne plní svoje rodičovské práva a povinnosti. K vykonaniu predmetného dôkazu nepristúpil, nakoľko ho nepovažoval za spôsobilý relevantne ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej.

4. V konaní vykonal dôkaz (na základe návrhu otca) výsluchom svedkyne A. C. G., starej matky zo strany matky, ktorá matku pravidelne a často navštevuje a je v jej možnostiach relevantne sa vyjadriť k zabezpečeniu starostlivosti o maloleté deti matkou. Z výsluchu mal zrejmé, že svedkyňa mala s matkou maloletých vždy veľmi dobrý vzťah, jej dcéra bola vždy dobrá matka, starala sa o deti, s ktorými má pekný vzťah, deti ju majú radi, starala sa aj o domácnosť, nepoživila v minulosti alkohol, ani drogy. Svedkyňa uviedla, že matku maloletých sledovala cez GPS zariadenie, pretože mala o ňu strach, nevedela, čo sa v ich domácnosti deje, otec jej často v noci telefonoval. Podľa názoru svedkyne manželstvo medzi manželmi nebolo nikdy dobré, s otcom maloletých sa ťažko komunikuje, k manželom chodievala cez víkend na návštevy. Nevedela sa vyjadriť k okolnostiam odchodu otca zo spoločnej domácnosti v decembri 2022. Svedkyňa uviedla, že v čase, keď chodila matka von s kamarátmi (v období dvoch mesiacov v lete 2022) bolo o deti vždy postarané a tieto boli s otcom. Svedkyňa nikdy nebola prítomná pri hádkach manželov, ani fyzických útokoch. Poprela, že by bola súčinná pri príprave detí na výsluch pred súdom formou hypnózy alebo iným spôsobom a nemá pocit, že by rozchod rodičov negatívne ovplyvnil maloleté deti. Súd prvej inštancie konštatoval, že právny zástupca otca počas výsluchu konfrontoval svedkyňu s sms-komunikáciou medzi ňou a matkou z obdobia október-november 2022 a napriek opakovanej výzve súdu, predmetnú komunikáciu doposiaľ nepredložil a neobjasnil, akým spôsobom získal jej prepis. Z uvedeného dôvodu neprihliadal na otázky právneho zástupcu otca smerom ku svedkyňi týkajúce sa uvedenej komunikácie. Prihliadol na námietky právnej zástupkyne matky, ktorá namietala nezákonný spôsob získania prepisu komunikácie medzi matkou a svedkyňou. Otcom predložené zvukové nahrávky z obdobia od 22.12.2022 do 02.04.2023 zaznamenávajúce matku a maloleté deti vyhodnotil ako vyhotovené bez vedomosti a súhlasu matky, ktorá ich vo vyjadreniach opakovane označila za nezákonný dôkaz vyhotovený bez jej súhlasu a namietala, že nemožno s určitosťou vedieť, či sa jedná o originálne záznamy, bez úpravy otca, s poukazom na nesúlad s ust. § 12 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že otec trval na zohľadnení týchto dôkazov s poukazom na čl. 3 ods. 1 a čl. 16 ods. 2 CSP a v nich zakotvené prelomenie zásady neprípustnosti nezákonného dôkazu, po vykonaní tzv. testu proporcionality. Na námietky otca neprihliadal, keď predmetné nahrávky majú preukazovať správanie sa matky k maloletým deťom a aby mohol súd podrobiť zvukové nahrávky testu proporcionality, musel sa oboznámiť s ich obsahom. Zaoberajúc sa otázkou, akým spôsobom otec nahrávky vyhotovil, keď tieto pochádzajú z obdobia, kedy už manželia nežili v spoločnej domácnosti a z obdobia tesne pred podaním návrhu na rozvod manželstva, prihliadol na to, že otec odmietol odpovedať na akékoľvek otázky súdu ohľadom vyhotovenia zvukových nahrávok a ich vyhotovovanie odôvodňoval s cieľom preukázať, že maloleté deti sú zanedbávané a týrané. V kontexte uvedeného, pri zohľadnení časového obdobia, kedy boli nahrávky vyhotovené, ako aj otcom prezentovaného úmyslu preukázať nahrávkami zanedbávanie a týranie maloletých detí, dospel k záveru, že otec nahrávky vyhotovoval účelovo s cieľom zdiskreditovať matku v súdnom konaní. Uviedol, že je pravdou, že na nahrávkach matka používa vulgarizmy, avšak jednoznačne možno zhodnotiť, že predmetné nahrávky nepreukazujú zanedbávanie či týranie maloletých detí matkou. V súvislosti s časovým obdobím vyhotovenia nahrávok (od decembra 2022 do apríla 2023) poukázal na ust. § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Predložené zvukové nahrávky vyhodnotil ako nezákonný dôkaz,

nakoľko matka otcovi súhlas na ich vyhotovenie neposkytla. Uviedol, že v čl. 11 ods. 2 CMP je normovaná výnimka, kedy možno použiť aj nezákonne získaný dôkaz, pričom ide o prípad, kedy dochádza k stretu dvoch rovnocenných práv. Súd v mimoriadnom prípade môže vykonať aj dôkaz získaný v rozpore so zákonom, ak je právo protistrany ústavnokonformne posúdené ako v konkrétnom prípade silnejšie právo, než porušené právo toho, na čí úkor sa právo vykonáva, teda na základe testu proporcionality. Z povahy testu proporcionality vyplýva, že použiteľnosť nezákonného dôkazu bude podmienená dôkaznou núdzou, keďže v prípade existencie iných (zákonných) dôkazov nie je vykonanie dôkazu potrebné a prednosť bude mať ochrana osobnostných práv. Uzavrel, že v posudzovanej veci nebol naplnený predpoklad dôkaznej núdze, nakoľko otcom predložené audiozáznamy nie sú jediným možným a existujúcim dôkazným prostriedkom, ktorým je možné v konaní preukázať rodičovskú (ne)spôsobilosť matky. Otázka rodičovských kompetencií matky bola v rámci konania dôsledne skúmaná, na tento účel súd vypočul maloleté deti, kolízny opatrovník vykonal šetrenie pomerov v domácnosti matky a boli dopytované aj školské zariadenia, ktoré maloletí navštevujú. Zároveň poukázal na zhodné skutkové tvrdenia oboch rodičov, že striedavá osobná starostlivosť sa realizuje už minimálne od mája 2023 a skutkové tvrdenia otca, ktorý nespochybnil, že matka má deti rada a stará sa o ne. Po zohľadnení všetkých uvedených faktov pri rozhodnutí vo veci samej na predmetné nahrávky neprihliadol, nakoľko ich nepovažoval za spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Uviedol, že objektivita akýchkoľvek zvukových, obrazových nahrávok, či fotografií je vo všeobecnosti sporná, nakoľko súd nevie, čo v situácii zachytenej na nahrávke, či fotografii predchádzalo a v dôsledku čoho predmetná situácia vznikla. Uzavrel, že predmetné zvukové záznamy nemajú spoľahlivú výpovednú hodnotu z toho dôvodu, že nie je zrejmy kontext/okolnosti, za ktorých k udalostiam došlo, príp. aké podnety na osobu pôsobili tesne predtým, ako sa zaplo nahrávanie, a nie sú zrejme ani podnety, ktoré pri jej vyhotovovaní pôsobia. Mal za to, že na základe týchto nahrávok nie je možné vzájomne objektívne porovnať rodičovské kompetencie otca a matky.

5. Na základe vykonaného dokazovania, zohľadňujúc názor maloletých detí a prihliadajúc na faktický stav v rodine a skutočnosť, že rodičia sa pri maloletých deťoch aktuálne striedajú v týždňových intervaloch, dospel k záveru, že v súlade s najlepším záujmom maloletých detí je ich zverenie do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, keď prihliadol na to, že striedavá osobná starostlivosť de facto prebieha už niekoľko mesiacov, minimálne od mája 2023 (čo vyplýva zo zhodných tvrdení oboch rodičov), a na vykonaný pohovor s maloletými deťmi, počas ktorého nebadal na maloletých deťoch nič, čo by bránilo zachovaniu striedavej osobnej starostlivosti s rovnomerným režimom striedania. Vzal do úvahy, že otázka zverenia detí do striedavej osobnej starostlivosti medzi rodičmi ani sporná nebola, striedavú osobnú starostlivosť napokon navrhovali obaja rodičia, ktorí však v konaní prezentovali odlišné predstavy o dĺžke výkonu osobnej starostlivosti každého z nich. Kým matka navrhla rovnakú dĺžku starostlivosti sedem dní, otec s jej návrhom nesúhlasil argumentujúc tým, že matka starostlivosť o maloletých nezvláda a žiadal upraviť dĺžku osobnej starostlivosti v pomere deväť dní u otca a päť dní u matky. Na základe vykonaného dokazovania nenašiel relevantný dôvod pre prioritizáciu otca, ktorá úprava by nenaplnila znaky a účel striedavej osobnej starostlivosti. Otec v konaní opakovane poukazoval na nevhodné správanie sa matky voči maloletým, avšak uvedené malo prebiehať ešte v čase pred podaním návrhu na rozvod manželstva. Prihliadol na posledné písomné vyjadrenia otca, v ktorých uviedol, že nepopiera citový vzťah detí k matke, ktorá sa o ne aktuálne stará. Vychádzajúc z vykonaných dôkazov a uvádzaných úvah uzavrel, že v záujme maloletých detí čo sa dĺžky osobnej starostlivosti každého rodiča týka, upraviť túto tak, aby umožňovala maloletým tráviť rovnocenný čas s oboma rodičmi s tým, že rozsah starostlivosti upravil počas bežného roka a sviatkov a prázdnin rovnomerne. Mal preukázané, že obaja rodičia majú predpoklady na výchovu maloletých detí, ktoré zverenie je v ich záujme a rešpektuje právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom, a v starostlivosti oboch rodičov budú riadne zaistené aj potreby maloletých. Bral tiež zreteľ na pohovor s maloletými deťmi, počas ktorého boli v dobrej psychickej pohode, správali sa zodpovedajúco svojmu veku, boli uvoľnené, šťastné a nebadal na nich žiadnu manipuláciu zo strany matky ani otca. Tvrdenia otca o tom, že maloleté deti mali byť pred výsluchom zhyponotizované, považoval za absolútne irelevantné a nepreukázané. V priebehu súdneho konania a na základe vykonaného dokazovania ani na jednom z rodičov nezistil nič, čo by preukazovalo, že sa o maloleté deti aktuálne nedokáže postarať, keď považoval za nesporné, že obaja rodičia svoje deti milujú, starajú sa o ne najlepšie ako vedia a riadne si plnia svoje rodičovské práva a povinnosti. Uviedol, že záujmom dieťaťa je, aby bolo v starostlivosti obidvoch rodičov a len, ak to nie je možné, tak v starostlivosti toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady a ktorý okrem iného uznáva rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj druhý je dobrým rodičom. Obaja rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti, ktoré im vznikli zo zákona narodením dieťaťa a preto

obaja majú aj rovnaké právo podieľať sa na výchove dieťaťa, pokiaľ na ich strane neexistuje okolnosť, ktorý ich zo starostlivosti o dieťa vylučuje. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem dieťaťa, ktorý nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii výchovného prostredia. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je otázkou právnou, nie skutkovou a pre jeho posúdenie je potrebné vychádzať z práv dieťaťa zakotvených predovšetkým v Dohovore o právach dieťaťa. Vzťah dieťaťa a rodiča je prirodzeným biologickým vzťahom a každé dieťa potrebuje pre zdravý vývoj pocit spolupatričnosti s oboma rodičmi. Konštatoval, že v priebehu konania nezistil žiadny relevantný dôvod pre preferovanie otca ako rodiča, ktorý by mal vykonávať starostlivosť maloleté deti o dva dni dlhšie ako matka. Prihliadol na výsledky zo šetrenia kolízneho opatrovníka v domácnostiach rodičov a zo správ základnej a materskej školy, ktoré maloleté deti navštevujú, z ktorých jednoznačne vyplýva, že rodičia si plnia svoje rodičovské práva a povinnosti zodpovedne a riadne, maloleté deti chodia na vyučovanie od matky aj od otca riadne pripravené, obe deti sa zapájajú do vyučovacieho procesu, nadväzujú priateľstvá, sú veselé, komunikatívne, spoločenské, starostlivosť rodičov bola hodnotená ako veľmi dobrá. Pri dôkladnom posúdení výkonu starostlivosti o obe deti zo strany rodičov a zhodnotení ich rodičovských zručností dospel k záveru, že obaja rodičia sú schopní vykonávať dennú osobnú starostlivosť o maloleté deti, prístup k výkonu starostlivosti nemožno na strane jedného z rodičov označiť za výrazne lepší, než by tomu bolo na strane druhého rodiča, obe deti majú radi oboch rodičov, cítia sa dobre v oboch domácnostiach, v ktorých majú vytvorené vhodné podmienky pre zdravý a všestranný vývin. Mal za to, že v predmetnej veci sú splnené podmienky pre zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov s rovnomerným režimom striedania, sedem dní u matky a sedem dní u otca. Poukázal tiež na skutočnosť, že sporným v predmetnej veci boli dva dni starostlivosti o maloleté deti, pričom z vykonaného dokazovania nevyplynuli žiadne závažné skutočnosti odôvodňujúce zverenie maloletých detí do starostlivosti otca o dva dni dlhšie. Uviedol, že ak by matka skutočne nebola schopná plniť si dostatočne svoje rodičovské práva a povinnosti a nezvládala by starostlivosť maloletých tak, ako sa otec snažil navodiť pred súdom, nebola by schopná postarať sa o deti ani počas piatich dní, ktoré navrhuje otec. Poukázal na to, že otec ani na otázku súdu, v čom považuje za tak zásadné dva dni pri úprave dĺžky osobnej starostlivosti každého z rodičov, nedal žiadnu konštruktívnu odpoveď, pričom aj počas letných prázdnin navrhol úpravu, podľa ktorej sú deti v starostlivosti matky 14 dní, napriek ním tvrdeným nedostatkom vo výkone rodičovských práv a povinností. Otec na pojednávaniach, aj v písomných vyjadreniach spochybňoval matku v jej schopnosti a možnosti postarať sa o maloleté deti. Z prejavu otca mal za to, že jeho nastavenie vo vzťahu k matke je negatívne, keďže má pochybnosti o rodičovských schopnostiach matky. V prípade, ak by súd preferoval otca pri režime striedavej starostlivosti ako rodiča, ktorý bude mať maloleté deti v starostlivosti viac dní, negatívne nastavenie otca voči matke by malo v konečnom dôsledku negatívny vplyv na vývin maloletých detí. Za nepreukázané vyhodnotil tvrdenia otca o tom, že matka požíva alkohol a drogy. Vzal do úvahy zhodné tvrdenia oboch rodičov, že rovnomerná striedavá starostlivosť prebieha minimálne od mája 2023. Na právnom zástupcom otca poukazovaný detailný rozpis starostlivosti o deti od momentu odsťahovania sa otca zo spoločnej domácnosti neprihliadal, nakoľko tento nepredložil. Poukázal na to, že samotný otec v písomných vyjadreniach uvádza, že matka sa o maloleté deti stará, však vyjadruje obavu nad tým, že skončením súdneho konania matka stratí motiváciu poskytovať maloletým starostlivosť v takom rozsahu, ako je tomu aktuálne. Obavy otca považoval za ničím nepreukázané a zdôraznil, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, pretože nemôže rozhodnúť na základe predpokladov, resp. domnienok otca o tom, čo sa stane a ako sa bude matka správať po skončení pojednávania. K otcom predloženému prepisu (bezprostredne pred posledným pojednávaním) vyjadrení maloletých detí za obdobie od 01.02.2023 do 26.05.2024 poukázal na to, že objektivita a vierohodnosť tohto prepisu je sporná, jedná sa o otcom spísané prepisy vyjadrení maloletých, resp. popisovanie konkrétnych situácií. Stotožnil sa s námietkou právnej zástupkyne matky, ktorá namietala, že uvedené poznámky otca nemožno verifikovať, keď sa nedá zistiť, či maloleté deti skutočne povedali to, čo je v prepise uvedené. Predmetný dôkaz nepovažoval za spôsobilý spochybniť matku, pokiaľ ide o zabezpečovanie starostlivosti o maloletých. Dal do pozornosti vyjadrenie otca na pojednávaní, že tento prepis predložil za účelom, aby sa predišlo manipuláciám s deťmi, keď chcel poukázať na to, že deti všetko povedia. Dospel k záveru o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti, ktorá sa bude realizovať tak, že maloleté deti budú v starostlivosti matky každý nepárny kalendárny týždeň od pondelka od 8.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. a v starostlivosti otca každý párny kalendárny týždeň od pondelka od 8.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdávania maloletých detí určil školské zariadenie, ktoré maloleté deti navštevujú. Mal za to, že daná úprava bude eliminovať stretnutia rodičov na minimum, čím sa bude predchádzať konfliktom v nevyhnutnej miere. Prihliadajúc na zhodu rodičov o režime starostlivosti o deti počas prázdnin, upravil výkon striedavej

osobnej starostlivosti počas letných, jesenných, vianočných, jarných a veľkonočných prázdnin v zhode s ich návrhmi, so zachovaním rovnomerného režimu striedania.

6. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí, z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov v súlade s ust. § 75 Zákona o rodine a ich životnej úrovne, na ktorej má dieťa sa právo podieľať. Mal preukázané, že matka je zamestnaná, jej mesačný príjem činí 400 eur netto, vrátane daňového bonusu, ktorý si uplatňuje na maloletého H., a poberá prídavky na deti vo výške 120 eur mesačne. Otec je samostatne zárobkovo činnou osobou, podniká v odbore výtvarné umenie v ateliéri, zároveň je spoločníkom a konateľom spoločnosti B. C. G.. Vzal do úvahy vyjadrenie otca na pojednávaniach a v jeho podaniach, v ktorých uvádzal, že jeho mesačný príjem predstavuje sumu 4.500 eur brutto, a na uvedenom sa napokon rodičia zhodli aj na pojednávaní dňa 05.06.2024. Pokiaľ ide o príjem otca, vychádzal teda zo zhodných tvrdení účastníkov konania, a z príjmu otca, ktorý sám prezentoval. Mal preukázané, že matka je výlučnou vlastníčkou bytu v E., nespláca žiadne pôžičky ani hypotekárny úver, nevlastní motorové vozidlo, otec nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, je vlastníkom motorového vozidla zn. Range Rover Evoque, rok výroby 2013, nespláca žiadne pôžičky ani hypotekárny úver. Matka ani otec nemajú inú vyživovaciu povinnosť.

7. Pokiaľ ide o náklady na potreby maloletých uviedol, že mesačné výdavky na maloletého H. pozostávajú okrem bežných výdavkov na stravu, ošatenie, obuv, hygienu a zdravotnú starostlivosť, aj z výdavkov na školskú družinu vo výške 40 eur, školskú jedáleň 10 eur a ZRPŠ 45 eur polročne. Mesačné výdavky na maloletú G. okrem bežných výdavkov na stravu, ošatenie, obuv, hygienu a zdravotnú starostlivosť, pozostávajú aj z výdavkov na školskú jedáleň vo výške 35 eur (výška poplatku za stravu sa odvíja od počtu vydaných obedov) a krúžok anglického jazyka vo výške 65 eur polročne. Obe deti navštevujú Súkromné centrum poradenstva a prevencie, kde otec uhrádza poplatok 120 eur mesačne. Výdavok na bývanie zabezpečujú maloletým každý z rodičov pri výkone striedavej starostlivosti. Rovnako postupoval aj pokiaľ ide o výdavky na voľnočasové aktivity, ktoré sú v réžii každého z rodičov, v čase výkonu starostlivosti o deti. Hoci otec vyčíslil mesačný výdavok na stravu pre každé z detí na sumu 334 eur (vrátane stravy v školskom zariadení) a matka vyčíslila tento výdavok pre maloletého H. a G. na sumu 100 eur na dieťa, ustálil ako opodstatnený výdavok na stravu pre každé dieťa v sume 200 eur (bez poplatkov za stravu v školských zariadeniach) majúc za to, že uvedená suma zodpovedá potrebám detí vo veku 6 rokov a 8 rokov. Výdavky na stravu maloletých vyčíslené otcom považoval za nadhodnotené, keď neobstojí ani argument otca, že maloletým kupuje kvalitné drahé potraviny, čo preukazoval pokladničnými dokladmi, z ktorých však nevyplýva pravidelnosť kúpy kvalitných potravín. Pokiaľ ide o zdravotnú starostlivosť, s výnimkou návštevy Súkromného centra poradenstva a prevencie a logopedickej starostlivosti o maloletého H., rodičia neuvádzali žiadne nadštandardné úhrady, keď maloleté deti mávajú bežné respiračné ochorenia. Daný výdavok posúdil ako objektívny, súvisiaci so zdravotnou starostlivosťou vo výške 25 eur na každé z detí s tým, že zahŕňa platby za vitamíny, lieky, návštevu bežných ambulancií. Náklady na ošatenie a obuv považoval s ohľadom na vek detí za primeraný v sume 50 eur mesačne na každé dieťa, ktorá suma zohľadňuje ich rýchly rast a potrebu častejšie meniť oblečenie a obuv. Z predložených dokladov mal preukázané, že rodičia sa obaja podieľajú na úhrade nákladov súvisiacich so školou, resp. materskou školou a krúžkami maloletých a otec navyše uhrádza poplatok v Súkromnom centre poradenstva a prevencie. Napriek tomu, že mesačné výdavky na maloleté deti nie sú vysoké, a otec navyše hradí poplatky v Súkromnom centre poradenstva a prevencie, zohľadnil vysoký nepomer príjmov rodičov a za súladné s najlepším záujmom maloletých a s ohľadom na právo dieťaťa zdieľať rovnakú životnú úroveň ako rodič, určil otcovi výživné.

8. Poukázal na to, že životná úroveň sa vymedzuje ako určitý stupeň uspokojovania životných, t. j. hmotných i duchovných potrieb subjektu, v úzkom vzťahu k ďalším faktorom. Zahŕňa v sebe predovšetkým úroveň výživy, oblekania, bývania, vzdelávania a kultúry, zdravotnej, prípadne sociálnej starostlivosti, atď. a súvisí úzko aj s celkovými majetkovými pomermi rodičov. Pre jej zistenie je potrebné zohľadniť faktickú príjmovú (zárobkovú) stránku, tiež celkovú hodnotu a rozsah hnutel'ného a nehnuteľného majetku rodičov a spôsob života, ktorý v posudzovanom čase vedú, keďže dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (nie len jedného rodiča) (porov. Švestka, J. a kol.: Občanský zákoník. Komentár. Svazek II. Wolters Kluwer, 2014, s. 752). Rovnaká životná úroveň neznamená, že deti musia mať k dispozícii rovnaké množstvo finančných prostriedkov ako rodičia. Zhodu v životnej úrovni medzi rodičmi a deťmi je potrebné hľadať predovšetkým v samotnom spôsobe života, vo využívaní kultúrnych, športových a spoločenských možností. Rovnaká životná úroveň musí dieťaťu umožňovať žiť

takým štýlom života, ktorý by ich v porovnaní s ostatnými členmi rodiny nevylučoval z jej celku alebo ktorý by nevytváral neodôvodnené rozdiely medzi rodičmi a deťmi. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že rodičia nemajú rovnakú životnú úroveň, preto zaviazal otca na jej dorovnanie výživným, napriek rovnocennej striedavej starostlivosti. Životnú úroveň otca posudzoval predovšetkým z jeho príjmu, ktorý je niekoľkonásobne vyšší ako príjem matky. Prihliadol na to, že otec síce nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, avšak mesačne uhrádza nájomné vo výške 1.250 eur za byt v K. (o rozlohe 111,60 m²), v ktorom býva, čo predstavuje nadštandardné bývanie a uhrádza mesačne 600 eur za prenájom ateliéru, v ktorom pracuje. Vzal o úvahy, že príjem matky za posledné mesiace predstavuje v priemere 400 eur netto, pričom matka vlastní byt v E. a skutočnosť, že ani jeden z rodičov nespláca žiadne pôžičky ani hypotekárne úvery. Napriek existencii vlastníctva bytu matky konštatoval, že jej životná úroveň je nižšia ako životná úroveň otca, s ohľadom na výšku príjmu. V súvislosti s argumentáciou otca, že jeho príjem, vzhľadom na charakter jeho podnikania, nie je stály, zohľadnil spomínané úhrady nájomného vo výške 1.250 eur, z čoho možno usúdiť, že jeho príjem musí byť každý mesiac minimálne v takej výške, aby bol spôsobilý okrem štandardných výdavkov na stravu, ošatenie či lekársku starostlivosť (nevyhnutné opodstatnené výdavky) hradiť aj náklady na bývanie. Mal za nesporné, že rozdiel v príjme matky a otca odôvodňuje určenie výživného aj pri zverení maloletých detí do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti. Tvrdenie otca o tom, že ak je matka schopná poskytnúť deťom riadnu starostlivosť v režime striedavej starostlivosti 7/7, mala by byť schopná hradiť ich finančné výdavky, vyhodnotil ako nemajúce oporu v zákone. Uviedol, že zverenie dieťaťa do starostlivosti (či už výlučnej alebo striedavej) jedného z rodičov nie je podmienené schopnosťou rodiča hradiť finančné výdavky maloletých detí.

9. Pri určení výšky výživného vychádzal najmä z ustálených nevyhnutných a opodstatnených mesačných výdavkov na maloletého H. v sume 392,50 eur a na maloletú G. v sume 380 eur, bez započítania výdavkov na bývanie, ktorý výdavok zabezpečuje každý z rodičov pri výkone striedavej starostlivosti. Považoval za primerané a súladné s najlepším záujmom maloletých detí určiť výživné vo výške 100 eur na maloletú G. a 120 eur na maloletého H.. Poukázal na to, že zmyslom právnej úpravy výživného je zabezpečiť dieťaťu porovnateľné podmienky s tými, aké by malo, keby rodičia žili spolu a riadne sa o dieťa starali. Z dokazovania vyplynulo, že tieto podmienky objektívne nebudú rovnaké, ak budú maloleté deti striedavo v osobnej starostlivosti matky, preto bolo potrebné tieto podmienky "dorovnať" výživným počas trvania striedavej starostlivosti, ktoré umožní maloletým požívať a mať takú životnú úroveň, ktorú bude mať počas výkonu tejto starostlivosti zo strany otca. Zohľadnil tiež fakt, že matka poberá na obe deti rodinné prídavky vo výške 120 eur a ide o dávku, ktorá je určená na zabezpečovanie potrieb maloletých detí.

10. Oboch rodičov oprávnili maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, keďže nezistil žiaden taký dôvod, ktorý by niektorému z rodičov toto právo odopieral.

11. Konanie o priznaní nároku na poberanie prídavkov na deti a daňového bonusu podľa § 161 ods. 2 v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP zastavil, pretože rozhodovanie o tejto veci nepatrí do právomoci súdov. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

12. Proti výroku II. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že deti zverí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom matka bude oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletých okrem školských prázdnin každý páry týždeň od pondelka do 8.00 hod. do nasledujúcej stredy nepárneho týždňa do 8.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas jarných prázdnin od piatka od 17.00 hod. pred jarnými prázdninami do nedele nasledujúceho týždňa do 17.00 hod., každý páry kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov v čase od piatka pred veľkonočnými sviatkami od 17.00 hod. do utorka po veľkonočnom pondelku do 17.00 hod., každý páry kalendárny rok počas letných prázdnin v čase od 1.07. od 8.00 hod. do 15.07. do 17.00 hod. a od 1.08. od 8.00 hod. do 16.08. do 17.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas letných prázdnin v čase od 15.07. od 17.00 hod. do 1.08. od 8.00 hod. a od 16.08. od 17.00 hod. do 1.09. do 8.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 22.12 od 17.00 hod. do 7.01. do 17.00 hod. a otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti okrem školských prázdnin každý nepárny týždeň od stredy od 8.00 hod. do nasledujúceho pondelka parného týždňa do 8.00 hod., každý páry kalendárny rok počas jarných prázdnin od piatka od 17.00 hod. pred jarnými prázdninami do nedele do nasledujúceho týždňa do 17.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov v čase od piatka pred veľkonočnými sviatkami od 17.00 hod. do utorka po

veľkonočnom pondelku do 17.00 hod., každý páry kalendárny rok počas letných prázdnin v čase od 15.07. od 17.00 hod. do 1.08. do 8.00 hod. a od 16.08. od 17.00 do 1.09. do 8.00 hod., každý nepáry kalendárny rok počas letných prázdnin v čase od 1.07. od 8.00 hod. do 15.07. do 17.00 hod. a od 1.08. od 8.00 hod. do 16.08. do 17.00 hod., každý páry rok počas vianočných sviatkov v čase od 22.12. od 17.00 hod. do 30.12 do 17.00 hod., každý nepáry kalendárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 30.12. od 17.00 hod. do 7.01. do 17.00 hod. s tým že miestom prevzatia a odovzdania maloletých detí bude školské zariadenie, ktoré aktuálne navštevujú a ak sa v školskom zariadení nebudú nachádzať, bude miestom prevzatia a odovzdania maloletých bydlisko toho rodiča, u ktorého starostlivosť o deti začína. Navrhol rozhodnúť, že výživné sa neurčuje. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP.

13. Otec v odvolaní uviedol, že návrhom sa domáhal zverenia maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, vzhľadom na neúnosnú situáciu, ktorá nastala v ich domácnosti a najmä pre správanie matky k deťom v čase podania návrhu a pred jeho podaním. Zotrval na svojich písomných a ústnych vyjadreniach vo vzťahu k starostlivosti matky o domácnosť a deti. Dôvodom jeho odchodu zo spoločnej domácnosti boli psychické ataky matky voči nemu a maloletým, matka pravidelne požívala alkohol a drogy, nebola schopná zabezpečovať starostlivosť o deti, pravidelne jemu aj maloletým vulgárne nadávala a sťažovala sa ako nezvláda zabezpečovať chod domácnosti. Matka opakovala, že je unavená z manžela a detí, nebola sa schopná s nimi hrať a učiť, čo viedlo k hysterickým záchvatom a nadávaniam deťom a po jeho odchode zo spoločnej domácnosti sa sama o deti starala v nevyhnutnej miere a častejších stretnutí s nimi sa nedomáhala. Deti matke privážal a odvážal výhradne podľa ľubovôle, z čoho vyplýva, že matka o deti nejaví záujem v rozsahu napĺňania pomernej striedavej starostlivosti a tento začala matka prejavovať až po prevzatí návrhu na rozvod, a aj z predloženej sms komunikácie medzi manželmi vyplýva, že si začala uvedomovať následky svojho správania a prepadol ju strach. Následne trvala na odovzdaní detí na týždennej báze a svoju predstavu pretavila aj do písomných a ústnych vyjadrení, v ktorých požadovala striedavú starostlivosť v režime 7:7 dní, avšak výživné nežiadala určiť. Maloleté deti boli od začiatku súdneho konania vystavované tlaku matky a starej matky A. C. G., boli dopytované na to, s ktorým rodičom chcú ostať a aký dopad by malo ich rozhodnutie na matku, boli manipulované, čo môžu a nemôžu na výsluchu povedať, pretože podľa ich vyjadrení „maminku už nevidia“. Deti sa snažili matke vyhovieť, pretože sa báli, že sa bude na nich hnevať. Na pojednávaní dňa 22.11.2023 navrhol za účelom zistenia skutočného stavu veci vypočúť maloletého H. a považoval za potrebné vypočúť aj G., čo uviedol v návrhu zo dňa 18.01.2024. Jeho návrhu súd vyhovel a rodičom zaslal oznámenie o termíne výsluchu maloletých stanovenom na deň 23.01.2024. Matka obratom bez uvedenia dôvodu žiadala o odročenie výsluchu detí, súhlasila s možnosťou výsluchu aspoň maloletého H., keď je zjavné, že nemala priestor na prípravu a zmanipulovanie maloletej G. na výsluch. Súd jej žiadosť o odročenie akceptoval. Vplyv súdneho konania sa odrazil aj na deťoch, ktoré boli vystavované emočnému stresu zo strany matky, napriek tomu bol ochotný s matkou uzavrieť rodičovskú dohodu, resp. prijať konsenzus, ktorý bol v najlepšom záujme maloletých, avšak s ohľadom na reálny skutkový stav a nie stav, ktorý sa matka, resp. jej právna zástupkyňa snažila súdu navodiť. Matke doručil návrh rodičovskej dohody o zverení maloletých do striedavej starostlivosti s režimom 5 dní u matky a 9 u otca počas školského roka a počas prázdnin a sviatkov rovnomerne. Daný návrh odôvodnil neschopnosťou matky dlhodobo zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletých, keď práve otec sa s deťmi aj pred podaním návrhu hrával, učil sa s H. do školy, vozil ich do školských zariadení a zabezpečoval chod domácností s pomocou jeho matky J. C.. Matka nemala záujem a podľa jej vlastných slov nezvládala maloleté deti. Nesúhlasil s názorom, že maloletí majú vytvorené citové väzby s oboma rodičmi, ktorí sú spôsobilí sa o nich postarať, keďže citová väzba ani spôsobilosť osobnej starostlivosti nie sú dostatočným dôvodom pre nariadenie striedavej starostlivosti s rovnomerným režimom. Takáto forma starostlivosti nezabezpečí dostatočnú stabilitu výchovného prostredia, ktoré maloletí potrebujú. Striedanie po týždňoch, nepravidelná starostlivosť, manipulatívne správanie matky a jej rodiny, ohováranie otca pred deťmi nie sú v záujme maloletých a vyslovil obavy, že po skončení súdneho konania len prispievajú k ich neistote a nepohode, keď deti potrebujú istotu, stabilitu a láskavý a vnímavý prístup, ktorý majú zabezpečený u neho bez toho, aby museli žiť v strachu, či sa správanie matky zmení. Navrhovaných 5 dní u matky zaručí udržiavanie a rozvíjanie vzťahu medzi matkou a deťmi. Snažil sa maloletým zabezpečiť citlivé a stabilné domáce prostredie, o matke sa pred deťmi vyjadruje len v pozitívnom význame a snaží sa ich uchrániť pred negatívnymi aspektmi súdneho konania a pred tým, aby matka po ukončení konania prestala o ne javiť záujem. Snaží sa maloletých rešpektovať, vníma ich potreby, záujmy, chce, aby boli šťastní a mali bezstarostné detstvo. Návrh na striedavú starostlivosť v režime 5:9 dní odôvodnil tlakom manželky na maloleté deti, ktoré konfrontovala

s priebehom konania a tým, že vzhľadom na matkine správanie je v najlepšom záujme maloletých, aby väčšinu starostlivosti o ne realizoval otec, pričom ide najmä o prípravu do školy na vyučovanie a sprevádzanie do školských zariadení. Najnovšie ho matka informovala, že kvôli práci nebude schopná zabezpečiť, aby maloletá vedela navštevovať krúžok, čo potvrdzuje fakt, že otec bude zabezpečovať potreby a záujmy maloletých aj počas týždňa, kedy budú u matky. Namietal, že konanie bolo zo strany sudkyne vedené cez optiku matky, keď pri režime starostlivosti 9:5 dní registrovala rozdiel dvoch dní oproti striedavej starostlivosti rovnomernej, avšak tento rozdiel je zjavne v štyroch dňoch. Názor k režimu starostlivosti riadne odôvodnil, pričom sudkyňa navodzovala dojem, že otec nemá záujem o rodičovskú dohodu, naliehala na neho a zjednávala, aby pristúpil k rovnomernej starostlivosti s tým, že výživné nebude určené. Súd rozhodnutie odôvodnil úvahou otca, ktorý vo svojich vyjadreniach uviedol, že „nepopiera citový vzťah detí k matke, ale tiež uviedol, že sa matka o deti stará“. Uvedené považoval za vytrhnuté z kontextu, keď zdôrazňoval, že matka prejavila záujem o starostlivosť o deti až po podaní návrhu na rozvod a túto prehľbovala s cieľom navodiť súdu predstavu o jej schopnostiach a starostlivosti. Uviedol, že je veľmi ťažké preukazovať správanie matky v domácnosti vo vzťahu k manželovi a najmä k deťom, keďže väčšina situácií sa odohráva len v prítomnosti manželov za zatvorenými dverami. V konaní predložil zvukové nahrávky, komunikáciu medzi manželkou a jej matkou, ktoré dôkazy súd vyhodnotil ako získané nezákonným spôsobom a neprehliadal na ne. Poukázal na to, že súd nariadil výchovné opatrenie manželom spočívajúce v podrobení sa psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia komunikácie medzi nimi a jedným z dôvodov nariadenia tohto opatrenia je skutočnosť, že otec komunikuje s matkou výlučne prostredníctvom aplikácie messenger. Ide o úplne bežnú komunikáciu a v žiadnom prípade nevytlúčil, že v akútnych prípadoch nezvolí iný typ komunikácie, avšak danú formu zvolil, aby predišiel záchvatom matky, ktoré používa len v rámci ústnej komunikácie. Písomná komunikácia je jedinou možnosťou pre neho ako preukázať ozajstné správanie matky k maloletým. V konaní produkoval množstvo dôkazov v snahe preukázať skutočný stav veci, avšak na tieto dôkazy súd neprihliadal a extrahoval ich vo svetle podporujúcich tvrdenia matky. Zo strany matky nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by popieral jeho vyjadrenia a zvukové nahrávky a komunikáciu medzi manželkou a jej matkou. Matka sa prestala zúčastňovať pojednávanií a začala sa negatívne vyjadrovať na jeho adresu. Súd nevyhovel jeho návrhu na výsluch J. C., ktorá bola v pravidelnom kontakte s maloletými a pomáhala so zabezpečením chodu domácnosti manželov počas jeho neprítomnosti, nakoľko manželka toho nebola schopná. Navrhovaná svedkyňa mala vedomosť o tom, kedy matka trávila čas s deťmi a kedy nie. Výsluch navrhovanej svedkyne považoval za relevantný pre rozhodnutie vo veci. Namietal, že súd si osvojil výpoveď matky manželky, ktorá sa vyjadrovala protichodne a uviedla napr. zdroje, kde manželka do styku s alkoholom a drogami prichádzala. Matka manželky opisovala otca ako osobu, s ktorou sa sťažene komunikuje, na druhej strane tvrdila, že všetko o svojej dcére sa dozvedela sprostredkované práve od neho. Z výpovede matky manželky bolo evidentné, že s faktami o svojej dcére obozretne zaobchádzala a skladala medzi nimi niť, ktorá sa vo výpovedi zjavne rozpadla. Súd aj v tomto prípade extrahoval tvrdenia svokry vo svetle podporujúcej ich tvrdenia proti manželovi. Namietal, že súd nepostupoval v súlade s princípom materiálnej pravdy, v zmysle ktorého sa kladie dôraz na procesnú aktivitu súdu, ktorý musí zistiť skutočný stav veci. Súd vyhodnotil jeho tvrdenia týkajúce sa matkinej výchovy a starostlivosti o deti ako nepreukázané a neprihliadal na zvukové nahrávky a komunikáciu medzi manželkou a matkou preukazujúcu, že matka nevie zabezpečiť starostlivosť o maloletých v rovnomernom režime. Podľa jeho mienky súd dospel k nesprávnemu záveru, keď nevykonal ako dôkaz nahrávky matky a nebral do úvahy komunikáciu medzi matkou a starou matkou. Súd sa nevyjadril k dodržiavaniu striedavej starostlivosti počas súdneho konania a priklonil sa na stranu matky, ktorá v priebehu konania nebola konzistentná a svoje vyjadrenia menila, keď najskôr uvádzala, že striedavá starostlivosť sa dodržiavala od januára, potom od mája a inokedy od septembra. Sporné výpovede súd neskúmal, len si osvojil fakt, že posledné mesiace sa striedavá starostlivosť dodržiava. Súd v rozhodnutí uviedol, že striedavá starostlivosť prebieha minimálne od mája a vo svojej úvahe vychádzal zo zhodných tvrdení rodičov, avšak otec v žiadnom svojom vyjadrení toto tvrdenie neuviedol, len namietal nedodržiavanie časov striedavej starostlivosti a celý čas akcentoval nedodržiavanie pomeru dní. Vo vzťahu k výroku o výživnom namietal, že súd prehliada podstatné zákonné ustanovenia upravujúce určenie výživného na maloleté dieťa. Poukázal na to, že matka sa domáhala zverenia maloletých do striedavej starostlivosti bez určenia výživného, pričom po zdokladovaní príjmov a výdavkov sa jej sudkyňa dopytovala, či vzhľadom na svoj príjem nežiada výživné. Matka sa vyjadrila, že výživné nepotrebuje, avšak jej právna zástupkyňa žiadala určiť výživné. Uvedená situácia vznikla po tom, čo súdu predložil svoje vyjadrenie opisujúce skutočné správanie matky k maloletým. Potvrdil, že v konaní predložil doklady o jeho výdavkoch s úmyslom preukázať, že hradil väčšinu nákladov maloletých a zabezpečuje celú ich starostlivosť. Svoje príjmy a výdavky zdokladoval čestne a objektívne a

zdôrazňoval, že jeho príjem je nestály, vzhľadom na povahu jeho povolania. Matka mala snahu ho zdiskreditovať, navodiť dojem, že svoje diela predáva v rozpore s daňovými zákonmi. Namietal, že súd sa v odôvodnení rozhodnutia nevrátil k svojim zisteniam na pojednávaní a ku skutočnosti, že jeho výdavky sú navýšené mesačne o úhrady pedagogického centra na syna aj dcéru vo výške 120 eur. Uviedol, že v uplynulých týždňoch si všimol, že všetky výdavky na maloleté deti matka necháva prepadnúť do jeho týždňa, aby sa takýmto spôsobom vyhla ich plateniu. Nie je možné logicky dospieť k spravodlivému záveru, prečo mal súd za preukázané, že otec má povinnosť platiť výživné, pričom u matky nezohľadnil, ani nepožadoval predloženie jej skutočných príjmov a výdavkov.

14. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvolenej právnej navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch potvrdiť a nepriznať účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie otca považovala za nedôvodné majúca za to, že otec v odvolaní opakuje tvrdenia prednesené v prvoinštančnom konaní, s ktorými sa súd prvej inštancie dôkladne a vyčerpávajúco vysporiadal. Z obsahu odvolania je nesporné, že otec sa doposiaľ nevyrovnal so svojim vzťahom k nej, vykresľuje ju ako osobu závadovú, ktorá sa riadne nestarala o svoje deti, očierňuje ju, viní z niečoho, čo sa nikdy nestalo a opakuje nepravdivé tvrdenia, ktoré nemôže preukázať. Vo svojom vyjadrení k návrhu popísala hlbokú krízu medzi manželmi, správanie manžela k nej, keď ju nikdy nepovažoval za rovnocenného partnera, vždy sa vyvyšoval, ponížoval ju aj pred deťmi, neprejavoval voči nej žiadne city, ani náklonnosť, nezaujímal sa o jej emócie a odmietal sa ňou komunikovať o problémoch. Otec si prisvojil právo vyhodnocovať a rozhodovať, čo je správne s tým, že matka sa má správať podľa jeho modelu. Aj z podaného odvolania vyplýva, že otec si matku svojich detí neváži, nerešpektuje ju, upiera jej základnú dôstojnosť a neprechováva k nej základnú úctu. Otec si neuvedomuje, že maloleté deti jeho chovanie k matke, aj neverbálne, vnímajú, cítia konflikt, napätie, a uvedené je tiež prejavom k právam druhého rodiča, ktoré on nerešpektuje a dáva najavo, že nerešpektuje ani právo maloletých a rovnocennú rodičovskú starostlivosť a nedbá na ich sociálny aj emočný vývoj. Otec popiera podstatu pojmu záujem maloletého dieťaťa a odmieta pochopiť, že základným právom dieťaťa je právo na rovnocennú rodičovskú výchovu a starostlivosť oboch rodičov. V tomto kontexte poukázala na rozsudok Mestského súdu Bratislava II č.k. 23P/19/ 2024-31 zo dňa 16.02.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/117/2024-120 zo dňa 26.09.2024, ktorým súd nariadil výchovné opatrenie rodičom maloletých detí spočívajúce v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu za účelom odstránenia rodičovských konfliktov, zlepšenia komunikácie a schopnosti akceptovať druhého rodiča v živote maloletých. Dôvodnosť záverov súdov v označenom konaní potvrdzuje aj zneužitie komunikácie matky o krúžkoch maloletej dcéry, čo je medzi inými rodičmi úplne bežné. Otec ignoruje vôľu maloletých detí prejavenu vo výsluchu pred súdom v januári 2024, keď obe uviedli, že ľúbia mamu aj otca narovna a chcú s nimi byť na rovnako. Uviedla, že nikdy neopustila svoje deti, nikdy sa ich nevzdala, pričom otec maloletých svojvoľne zobral z ich domova a ona reagovala obratom, chodila každodenne za otcom, aby jej umožnil byť s deťmi, bez ktorých nevie žiť. Maloleté deti nikdy nezanedbávala, vždy boli čisté, najedené, pripravené do školského zariadenia, venovala sa im, nikdy ich nenechala doma samé, riadne sa o ne starala a stará a dbá o ich zdravý vývin sociálny, emočný, hrá sa s nimi, učí sa s nimi, chodia do prírody a robia rôzne aktivity tak ako tomu bolo počas manželstva, ale aj súčasnosti. Riadnu starostlivosť o maloletých zo strany oboch rodičov potvrdili aj školské zariadenia, ktoré maloletí navštevujú. Poprela, že by požívala alkoholické nápoje, užívala akékoľvek drogy a v dôsledku toho zanedbávala deti. Tvrdenia otca v tomto smere považovala za nepravdivé. Pre ilustráciu poukázala na predložené doklady o výdavkoch na deti, do ktorých otec zahrnul aj náklady napr. na alkohol, z čoho vyplýva, že otec požíva alkoholické nápoje aj pred deťmi. V návrhu na rozvod manželstva uviedla, že rodičia praktizujú striedavú starostlivosť, čo otec potvrdil. Nejde teda o žiadnu zmenu postoja z jej strany ani účelovosť. Ak by bol otec emočne zrelý a vyrovnaný, nemohol by uvedené uviesť. Samotné deti vyvracajú nepodložené tvrdenia otca o správaní k matke. Útok otca na matku aj jej matku svedkyňu A. C. G. o vyvíjaní tlaku z ich strany na maloleté deti a manipuláciu považovala za fabuláciu a ďalší neopodstatnený atak otca. Uviedla, že svoje deti nikdy voči otcovi nenavádzala, nemanipulovala s nimi, nikdy sa pred nimi o ich otcovi negatívne nevyjadrovala, pretože na to nemala dôvod. Otec odmieta prijať záver, že obe deti sa vyjadrili, že ľúbia rodičov rovnako. Maloletí striedavo bývajú u otca a matky, vedia, že ich rodičia spolu nežijú a rozvádzajú sa, na ich postoj k rodičom sa to neprejavilo a otec by mal byť rád a neobviňovať ju z manipulácie. Mala za to, že neexistuje dôvod, prečo by striedavá starostlivosť nemala byť rovnocenná. Takýmto dôkazom nemôžu byť nezákonné odposluchy matky zo strany otca, ktoré podľa dátumov vykonal po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti. Stále popiera možnosť vykonania dôkazov nezákonne získaným spôsobom, k čomu sa podrobne vyjadrila a svojich vyjadrení sa pridržiava. Podľa jej názoru nie je zrejmé, za akých

okolností nahrávky vznikli, či ide o originálny zvukový záznam alebo účelovo zostrihaný materiál a či ide o skutočne preukázaný hlas matky a čo by takéto nahrávky mali preukazovať. Stotožnila sa s názorom súdu vo vzťahu k vyhodnoteniu nezákonnosti týchto dôkazov, keď navyše boli nahrávky vykonané pred podaním návrhu na rozvod manželstva a nepreukazujú stav po podaní návrhu a ani stav v čase rozhodovania súdu. Podľa jej názoru aj nevykonanie dôkazu výsluchom svedka J. C. nemalo žiaden vplyv na preukázanie dôvodnosti určenia rovnocennej starostlivosti o deti. Rodičia navštevovali starú matku J. C. v L., opačne to boli veľmi zriedkavé stretnutia. Stará matka zo strany otca mala k matke dobrý vzťah, nikdy jej nič nevytkla a nenahrádzala starostlivosť matky o maloletých. Od odsťahovania sa otca zo spoločnej domácnosti sa s J. C. nestretla, nevie od tohto obdobia z vlastnej skúsenosti posúdiť starostlivosť matky o deti. To, že v súčasnosti stará matka pomáha otcovi v starostlivosti o maloletých je medzi ňou a otcom. Za podstatné považovala, že obe deti matku ľúbia, sú s ňou radi, šťastné, uvoľnené, nie sú vystavené emočnému stresu a sústavne jej dávajú najavo svoju lásku k nej, objímajú ju a nevedia sa nabažiť jej blízkosti a dotykov. Uvedené vyplynulo aj z výsluchu maloletých detí v januári 2024 a potvrdilo to aj šetrenie kolízneho opatrovníka v domácnostiach rodičov a správy školských zariadení. Všetci zhodne potvrdili, že rodičia si plnia svoje rodičovské práva a povinnosti zodpovedne, riadne, obe deti sú pripravené, čisté, veselé, komunikatívne a spoločenské. Uvedené nemôže zmeniť ani dezinterpretácia výpovede svedkyne A. C. G. otcovi, ktorá jasne uviedla, že všetky informácie o matke jej podsúval otec, nemala ich z vlastnej skúsenosti a z vlastného poznania a svoju dcéru nikdy nevidela požívať alkohol, drogy a dcéra sa starala o deti príkladmo, mali ju radi a sú s ňou šťastné. Neexistuje dôvod, ktorý by ju vylučoval z rovnocennej starostlivosti o maloletých, pričom týždenný režim striedania praktizujú od mája 2023, čo potvrdil pred súdom prvej inštancie aj otec. Maloleté deti si na týždenný režim starostlivosti zvykli a tento podporil aj kolízny opatrovník. Za negatívnu považovala zmenu pomeru striedavej starostlivosti po tak dlhej dobe, čo by mohlo ovplyvniť maloletých, ich stabilitu, vyvolať v nich stres, strach, že sa niečo deje a ohroziť ich zdravý psychický vývoj. Takúto zmenu nepovažovala za súladnú so záujmom maloletých. Stotožnila sa s názorom súdu vo vzťahu k výroku IV. rozsudku o určení výživného otcovi na maloleté deti a s dôvodmi rozhodnutia v tejto časti. V konaní bolo preukázané, že životná úroveň rodičov nie je rovnaká, na strane otca je pomerne vyššia, s čím sa súd vysporiadal. Svoj príjem riadne preukázala, je v pracovnom pomere, preukázala aj výdavky na seba a maloleté deti, riadne pracuje a práci sa nevyhýba. Nesúhlasila s tvrdením otca, že presvedčivo a objektívne zdôvodnil svoje príjmy a výdavky, nakoľko otec predložil daňové priznania v snahe vyhnúť sa skúmaniu účtovníctva súdom a opakovane prehlásil, že jeho príjem činí 4.500 eur mesačne. Poukázala na to, že príjem otca je v zjavnom nepomere k jej príjmu. Pokiaľ ide o výdavky na deti obaja rodičia sa podieľajú na nich rovnomerne, čo potvrdil aj otec. V ostatnom sa pridržiavala svojich písomných a ústnych prednesov a mala za to, že súd rozhodol správne a spravodlivo, vysporiadal sa s každým tvrdením otca predneseným v prvoinštančnom konaní a zopakovaným v odvolaní, zohľadnil záujem maloletých detí, svoje rozhodnutie postavil na správnom právnom posúdení a vyčerpávajúco a logicky ho odôvodnil.

15. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že rodine poskytuje sociálne poradenstvo za účelom zmiernenia následkov rodičovského konfliktu, do ktorého sú maloleté deti vtiahnuté. Rodičia majú výrazne zhoršenú schopnosť spolupráce a komunikácie ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletých a vzájomne nerešpektujú odlišnosti v prístupe k výchove. S odvolaním otca nesúhlasil a odporúčal rodičom, aby v plnej miere využili opatrenia orgánu SPODaSK s cieľom zmierniť dopad ich rodičovského konfliktu tak, aby mali maloleté deti vytvorené vhodné podmienky pre napĺňanie ich potrieb a bol zabezpečený ich priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin.

16. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa stotožnila s názorom kolízneho opatrovníka a jeho apeláciou na zlepšenie komunikácie rodičov.

17. V podaní zo dňa 04.11.2024 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zotrval na svojom odvolacom návrhu, na podanom odvolaní, jeho argumentácii a dôvodoch. Tvrdenia matky uvedené v jej vyjadrení považoval za účelové, pozostávajúce len z útoku na neho. Uviedol, že súd predstavuje garanciu ochrany práv jednotlivcom s akcentom na najlepší záujem maloletých detí. V záujme ochrany svojich práv a práv maloletých podal na súd už druhý návrh, v ktorom opísal situáciu v rodine, správanie matky a jej starostlivosť o maloletých. Počas konania pokračoval v opisovaní situácií, ktoré sa reálne odohrali za účelom preukázania skutočného stavu. Maloletých neoslovoval s priebehom pojednávania a s matkou komunikuje na požadovanej úrovni ohľadom detí. Nebolo pre neho komfortné na súde opisovať negatívne zážitky, ktoré sa odohrali v súkromnej sfére rodičov, avšak považoval za potrebné ozrejmiť

pravdu a reálne opísať skutočnosti, ktoré následne preukázal komunikáciou manželky a jej matky a zvukovými nahrávkami. Matka nepreukázala nepravdivosť jeho tvrdení a v priebehu konania robila obštrukcie, deti informovala o pojednávaniach, útočila na jeho osobu, vytvárala o ňom negatívny obraz, aby zakryla svoje nedostatky. Nesúhlasil s tvrdením, že po jeho odchode zo spoločnej domácnosti sa matka dožadovала maloletých, keď z predloženej komunikácie vyplýva, že jej nekládol prekážky v styku s deťmi, vychádzal jej v ústrety a komunikoval s ňou mierumilovne, avšak matka sa o deti nezaujímal. K tvrdeniu matky vo vzťahu k výdavkom otca, v ktorých boli zahrnuté alkoholické nápoje uviedol, že uvedené svedčí tomu, že je transparentný a predložil všetky náklady. Tvrdenie právnej zástupkyne matky však dokladá snahu nepravdivo reprodukovať reálny stav. Uviedol, že počas letných prázdnin 2024 si maloleté deti striedali po dvoch týždňoch, potom po týždni. Matka nemala záujem okamžite nastúpiť na striedavú starostlivosť, k čomu ju motivovalo až ním podané odvolanie. Vtedy obaja rodičia nastúpili na režim striedavej starostlivosti s rovnomerným rozsahom. Vyjadrenia matky ohľadne výsluchu A. C. G. považoval za nepravdivé a protirečiacie, pričom v konaní nespochybňoval vzťah detí k matke. Súhlasil, že rozvod a odlúčenie rodičov na postoj detí k matke nič nezmenilo, avšak práve otec sa pred maloletými o matke vyjadruje vždy pekne. Naopak matka detí informovala o priebehu súdneho konania, vyhrážala sa im a hoci sa vyjadrovala o ňom pred deťmi negatívne, deti nemenia k nemu postoj a vzťah. Je pre neho zarážajúce, že po všetkých udalostiach iniciovaných matkou je schopná uvádzať nepravdivé tvrdenia. K predloženým nahrávkam uviedol, že tieto boli vyhotovené po dátume jeho odsťahovania z domácnosti manželov. Dodal, že J. C. nepodala ku konaniu žiadnu svoju výpoveď, avšak matka prezentuje vo svojom vyjadrení jej tvrdenia ako názor J. C.. Matka opakovane zamieňa svoju rolu matky so správaním detí, pričom nahrávky preukazujú, že deti sa v uvedenom období matky báli a odmietali ju, vzhľadom na jej agresívne správanie, krik a nadávky. Striedavá starostlivosť prebiehala v máji 2023 po doručení návrhu na rozvod matke a nasledujúce mesiace neprebíhala, čo vyplýva aj z písomnej komunikácie z messengeru. K svojim príjmom uviedol, že z priznaní z posledného kalendárneho roka vyplýva, že tieto boli zjavne nižšie. Z dobrej vôle sa nesnažil svoj príjem odzrkadľovať na poslednom daňovom priznaní, ale čestne ho povýšil o rezervu z predchádzajúceho roka. Jeho príjem je nestály, vzhľadom na povahu jeho podnikania a súčasný rok je finančne znovu slabší. Uviedol, že súd priznal príjem matky nedosahujúci ani minimálnu pracovnú mzdu bez jedinej otázky na matku. Matka zjavne nepreukázala svoj príjem, nakoľko výdavky na maloleté deti a splátky na byt sú vyššie ako jej príjem.

18. Otec vo vyjadrení zo dňa 25.11.2024 nesúhlasil s vyjadrením kolízneho opatrovníka, nakoľko s matkou komunikuje primerane a v dostatočnej miere o všetkých zásadných otázkach týkajúcich sa maloletých. Voči manželke ako matke maloletých si plní všetky povinnosti, informuje ju o podstatných a bežných veciach týkajúcich sa maloletých, na všetky otázky, ktoré s nimi súvisia a deti odovzdáva riadne. Z vyjadrení kolíznej opatrovníčky nevyplýva ako by mala komunikácia medzi rodičmi prebiehať. Ani matka doposiaľ neuviedla akým spôsobom má prebiehať komunikácia, pričom je prirodzené, že po rozvode vzájomné vzťahy medzi rodičmi ochladnú a ich kontakt sa obmedzí na riešenie otázok týkajúcich sa výlučne maloletých. Nevylučuje, že v prípade náročných urgentných a neodkladných situácií, je schopný s matkou komunikovať aj telefonicky alebo osobne. Nesúhlasil s názorom kolízneho opatrovníka, že do konfliktu vzťahuje aj maloleté deti. Pred maloletými sa s matkou neháda, nekričí po nej, nevytvára konfliktné situácie, jediným rodičom, ktorý maloletých vťahuje do konfliktu je matka, ktorá im detailne opisuje priebeh výpovedí svedkov a súdneho konania. Kolízna opatrovníčka ani matka vo vyjadrení bližšie nešpecifikovali a nepreukázali zhoršenú schopnosť spolupráce a komunikácie ohľadom výchovy maloletých. Otázka komunikácie medzi rodičmi je irelevantná pre posúdenie jeho odvolania. V ostatnom zotrval na svojich tvrdeniach.

19. V podaní zo dňa 26.11.2024 matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne poukázala na to, že otec pokračuje v jej obviňovaní a očierňovaní, pričom v konaní nebola preukázaná pravdivosť jeho tvrdení. Otec s ňou nekomunikuje, resp. komunikuje bez slov a ak niečo uvedie mimo jeho predstáv, zaútočí na ňu a zneužije to. Otec odmieta prijať jej pohľad na rozdielne situácie, aj názory, čo môže byť predmetom vzájomnej diskusie a hľadania optimálneho riešenia obzvlášť pri deťoch, pričom by mal byť rád, že deti majú pozitívny vzťah k obojom rodičom, nepociťujú traumu, na čom majú zásluhu obaja rodičia. Vo vzťahu k režimu striedavej starostlivosti uviedla, že otec v odvolaní navrhol osobitný režim striedavej starostlivosti počas prázdnin v rozsahu dva týždne u každého z rodičov, ktorý takto prebiehal aj v lete 2024. Obaja rodičia sa dohodli a od septembra 2024 sa realizuje striedavá starostlivosť v režime 7:7 dní. Námietku otca v tomto smere považovala za nepravdivú. K uloženému výchovnému opatreniu vyslovila názor, že poradenstvo navedie cestu k prirodzenej komunikácii rodičov o maloletých deťoch a k rešpektovaniu matky otcom. K výroku o výživnom uviedla, že v konaní bola preukázaná

vyššia životná úroveň na strane otca, ktorý potvrdil, že jeho príjem činí 4.500 eur mesačne brutto. Otec nepreukázal opak a ani jeho tvrdenie v podaní zo dňa 04.11.2024, že súčasný rok je finančne slabší, nie je preukázané. Dala do pozornosti § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Mala za to, že zmena pomeru striedavej starostlivosti po tak dlhej dobe by mohla negatívne ovplyvniť maloleté deti a ich stabilitu a takáto zmena nie je v záujme ich ochrany, pričom na osobitnej úprave počas prázdnin sa rodičia zhodli. V ďalšom vyjadrení zo dňa 26.11.2024 poukázala na konanie otca, ktorý ju neustále očierňuje, nie je schopný s ňou komunikovať, nemá sociálne zručnosti empatiu a nevie sa prispôbiť novej situácii. Podaním zo dňa 29.04.2025 oznámila, že zmenila priezvisko a uviedla, že sa podrobuje nariadenému výchovnému opatreniu a zotrvala na svojich tvrdeniach.

20. Podaním zo dňa 28.03.2025 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedol, že referát pre poradensko-psychologické služby odboru sociálnych vecí a rodiny Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny mu oznámil, že matka zrušila naplánovaný termín konzultácie z dôvodu nesúhlasu s ich pokračovaním, z čoho možno usudzovať, že výchovné opatrenie neplní svoj účel a je nedôvodné.

21. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca voči výrokom II. a IV. nie je dôvodné.

22. V odvolacom konaní ide o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom H. a G. na čas po rozvoze, preto sú účastníci označovaní ako otec a matka.

23. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažuje za potrebné dôvody v napadnutom prvoinstančnom rozhodnutí už vyslovené opakovať (§ 387 ods. 2 CSP) a len v záujme doplnenia dôvodov a vysporiadania sa s odvolacími námietkami otca dodáva nasledovné.

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa, že v konaniach starostlivosti o maloleté dieťa súd primárne prihliada na najlepší záujem dieťaťa a jeho ochranu. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že nie je dôvodná zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zverení maloletých detí a výroku o výživnom, keď správne súd prvej inštancie vyhodnotil vec komplexne s ohľadom na záujem maloletých detí, ich pozitívny vzťah k obojmu rodičom, rešpektovanie role druhého rodiča v živote detí a právo maloletých detí na rovnocennú starostlivosť a výchovu zo strany oboch rodičov.

25. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a odvolacími dôvodmi otca k napadnutému výroku o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie aj kolízneho opatrovníka uzavrel, že nariadená striedavá osobná starostlivosť je v záujme maloletých detí a spĺňa podmienky ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine. V nadväznosti na námietky otca uvedené v odvolaní konštatuje, že rodičovské práva a povinnosti, ktoré sú povinní vykonávať obaja rodičia v záujme maloletého dieťaťa, prináležia rovnako obojmu rodičom. K inštitúte striedavej osobnej starostlivosti udáva, že pri jej nariaďovaní je ju nutné veľmi starostlivo zvážiť a pri rozhodovaní o jej vhodnosti je vždy prioritný záujem dieťaťa, až potom práva rodiča. Vhodnosť a možnosť striedavej starostlivosti pre to ktoré dieťa, ako aj pre rodiča, závisí od mnohých faktorov – veku a osobnosti dieťaťa, jeho povahových vlastností a vývojových možností, adaptovateľnosti, citových väzieb dieťaťa k rodičom, výchovných schopností a povahových vlastností rodičov, ich životných a materiálnych pomerov, vzdialenosti medzi oddelenými bydliskami rodičov, stability budúceho výchovného prostredia, schopnosti rodičov vzájomne komunikovať o záležitostiach dieťaťa a pod..

26. Odvolací súd sa stotožnil so záverom, že striedavá osobná starostlivosť v rovnomernom rozsahu určenom napadnutým rozsudkom je v záujme maloletých detí, ktoré budú mať možnosť úplne prirodzene rozvíjať svoj vzťah k obojmu rodičom a tráviť čas s každým z nich v zodpovedajúcej miere, a to

bez akéhokoľvek rizika spočívajúceho v tom, že by si na tento model starostlivosti nevedeli zvyknúť a tento by nebol v ich prospech. V konaní bolo preukázané, že obaja rodičia aj maloleté deti majú predpoklady pre realizovanie striedavej starostlivosti, počas ktorej budú v týždenných intervaloch v starostlivosti jedného zo striedajúcich sa rodičov, keď každý z nich má vhodné podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloletých. Rodičia praktizujú striedavú starostlivosť o maloleté deti od roku 2023 a hoci otec sponchybňoval a sporoval moment, odkedy sa striedavá starostlivosť realizuje a v akom rozsahu, vo svojich prednesoch na pojednávaniach pred súdom prvej inštancie opakovane potvrdil, že túto formu starostlivosti o deti rodičia praktizujú. Správne súd prvej inštancie prihladol na vytvorený vzťah maloletých detí k obom rodičom a preukázané skutočnosti vyplývajúce zo správ školských zariadení, ktoré maloletí navštevujú, že maloletí sa u oboch rodičov cítia bezpečne, svoje školské povinnosti si maloletý H. plní riadne a táto forma starostlivosti deťom vyhovuje. Nastavený rozsah starostlivosti o maloletých zabezpečí ich pravidelný kontakt s oboma rodičmi, ktorým poskytne možnosť podieľať sa na výchove, starostlivosti a potrebách detí. Nakoľko rodičia už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vykonávali striedavú starostlivosť o maloletých, bez ohľadu na počet dní u toho ktorého rodiča, je dôvodné určiť režimu starostlivosti v rovnomernom rozsahu, pretože v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by daný režim starostlivosti vylučovali. Nebolo možné prihladať na námietky otca vo vzťahu k osobe matky a jej spôsobe života, prípadnom požívaní alkoholických nápojov a užívaní drog, keď v konaní uvedené nepreukázal a nepreukázal ani neschopnosť matky postarať sa o maloletých. Odvolací súd poznamenáva, že súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov koná v záujme dieťaťa a rozhoduje na základe náležite vykonaného dokazovania. V danom prípade sa súd prvej inštancie zaoberal v konaní a následne aj vo svojom rozhodnutí všetkými námietkami otca vo vzťahu k osobe matky a výkonu jej starostlivosti o maloleté deti, všetky tieto výhrady podrobne skúmal a vyhodnocoval vo vzájomnej súvislosti s dôkazmi vykonanými v konaní a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, na ktoré závery odvolací súd poukazuje a stotožňuje sa s nimi. Aj odvolací súd musí konštatovať, že pokiaľ by výhrady otca voči zabezpečeniu starostlivosti o maloleté deti zo strany matky, boli dôvodné a tak zásadné, logicky by nesúhlasil s doposiaľ realizovanou striedavou starostlivosťou, a to ani v zúženom rozsahu na strane matky. Ani slabá úroveň komunikácie rodičov nevyklučuje súdom prvej inštancie určenú formu striedavej starostlivosti o maloleté deti. Je potrebné uviesť, že konflikty rodičov, ktoré viedli k rozpadu ich vzťahu a manželstva nepochybne poznačili ich vzájomnú komunikáciu, avšak je zjavné, že pri doposiaľ realizovanej striedavej starostlivosti rodičia vedeli komunikovať ohľadom maloletých a starostlivosť o ne riadne zabezpečovať. Námietku otca ohľadom nedostatočnej komunikácie rodičov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keď treba uprednostniť záujem maloletých detí, ktoré majú k obom rodičom vytvorený pozitívny citový vzťah a doposiaľ boli s nimi v pravidelnom kontakte. Správne postupoval súd prvej inštancie, ktorý vychádzajúc z vykonaného dokazovania pri riešení otázky starostlivosti prijal rozhodnutie o najvhodnejšej forme starostlivosti o maloletých, keď ich zverenie do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov nevyklučuje ani ustanovenie § 24 ods. 2 Zákona o rodine. Pokiaľ otec namieta nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, odvolací súd na jeho námietku neprihladal majúc za to, že súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie v dostatočnom rozsahu, ktoré bolo podkladom jeho rozhodnutia. Odvolanie otca obsahuje výhrady a námietky, ktoré prezentoval aj pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd prvej inštancie riadne vysporiadal, odvolací súd sa s jeho závermi a odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje a poukazuje na ne.

27. Po komplexnom posúdení prejednávanej veci, vychádzajúc zo zisteného skutočného stavu veci, z ktorých vyplýva pozitívny vzťah maloletých detí s rodičmi, skutočnosť, že obaja rodičia sú osobnostne vybavení zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti, na strane otca ani matky neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by ich diskvalifikovali z výkonu tohto rodičovského práva, pričom obaja majú záujem zabezpečovať starostlivosť o maloletých a majú vytvorené vhodné podmienky pre ich zdravý vývin, dospel odvolací súd k záveru o správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o zverení maloletých detí do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Odvolací súd sa tiež stotožnil s určeným rozsahom výkonu osobnej starostlivosti o maloletých v rozsahu stanovenom súdom prvej inštancie počas bežného roka a aj počas školských prázdnin a sviatkov prihladajúc na to, že maloleté deti budú mať možnosť zdieľať domácnosť každého z rodičov, vytvorí sa priestor rodičom pre zabezpečenie si svojich záležitostí s ohľadom na potreby maloletých a zabezpečí rodičom možnosť absolvovať s maloletými deťmi dovolenky, výlety a tráviť čas s nimi v rovnakom rozsahu aj v priebehu prázdnin. Správne súd prvej inštancie určil miesto odovzdávania a prevzatia maloletých v školskom zariadení, ktoré navštevujú a pre prípad, že sa v škole nachádzať nebudú, určil miesto bydliska

odovzdávajúceho rodiča a obom rodičom uložil povinnosť dodržiavať určené termíny odovzdania a prevzatia maloletých.

28. Rovnako správne súd prvej inštancie rozhodol vo výroku o zastupovaní a správe majetku maloletých, ktorým poveril obidvoch rodičov v rovnakej miere.

29. Pokiaľ ide o výrok, ktorým súd prvej inštancie určil otcovi výživné na maloleté deti počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti rodičov aj tento odvolací súd vyhodnotil ako správny. Výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod.. Na určenie výšky výživného pre dieťa v striedavej starostlivosti majú vplyv všetky vymenované faktory a okolnosti. Aj v prípade striedavej starostlivosti o deti je nevyhnutné ustáliť výšku nákladov na potreby maloletých detí a rozhodnúť o tom, v akom pomere sa medzi rodičmi rozdelí plnenie vyživovacej povinnosti. Pre určenie výšky výživného nie je smerodajné, koľko si rodič prácou (podnikaním, alebo inou zárobkovou činnosťou) zarobí, alebo či vôbec pracuje. Väčšiu výpovednú hodnotu má zistenie jeho potenciálnej životnej úrovne, ktorá je limitovaná okrem majetkových pomerov aj jeho finančnými nárokmi na zabezpečenie uspokojenia jeho potrieb. Jedným z faktorov, ktoré pri určovaní miery životnej úrovne môže súd vziať do úvahy je aj zistenie a vyčíslenie mesačných nákladov povinného rodiča. Pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba pri určení výšky vyživovacej povinnosti zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, detské tábory, lyžiarsky výcvik, kurzy a pod. tak, aby sa deti mohli podieľať na výhodách vyššej životnej úrovne rodiča. Práve pri posudzovaní otázky, čo je potrebné zahrnúť do oprávnených nákladov na deti, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Otázka, či výživné pri zverení detí do striedavej starostlivosti rodičov nebude určené, nie je pravidlom. Toto riešenie je jednou z možných alternatív, pričom možno rozhodnúť aj inak.

30. Pri rozhodovaní o výživnom na maloleté deti súd prvej inštancie postupoval v súlade s ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine, vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie určil výživné otcovi na maloleté deti počas striedavej starostlivosti (§ 62 ods. 6 Zákona o rodine). Postup súdu prvej inštancie bol vecne správny, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom na maloleté deti z hľadiska ich odôvodnených potrieb, príjmu rodičov, ich majetkových pomerov a životnej úrovne ako vyplýva z bodov 35 a 36 a zistený skutočný stav odôvodnil v napadnutom rozsudku z bodoch 38 a 39, na ktoré dôvody odvolací súd poukazuje stotožňujúc sa s nimi. Odvolací súd nespochybňuje, že obaja rodičia sa budú podieľať na nákladoch potrieb maloletých detí, keď počas výkonu osobnej starostlivosti im budú zabezpečovať bežné potreby (strava, ošatenie, hygiena, bývanie). V danom prípade bolo však nevyhnutne potrebné vziať do úvahy príjem otca, ktorý sám potvrdil, že tento predstavuje cca 4.500 eur mesačne brutto, ktorý príjem vo svojej podstate mu zabezpečuje vyššiu životnú úroveň, na ktorú majú maloletí právo aj v čase, kedy starostlivosť o ne zabezpečuje matka. Príjem otca a jeho náklady tak ako ich mal preukázané a otcom potvrdené súd prvej inštancie majú výpovednú hodnotu vo vzťahu k rozhodovaniu o výživnom, napriek tomu, že matka je vlastníčkou bytu. Pokiaľ otec namietal, že súd sa matky nedopytoval a nezisťoval dôvody jej nízkeho príjmu, daná okolnosť pri výške príjmu otca nemá vplyv na zmenu napadnutého rozsudku v časti o výživnom, pričom je nesporné, že matka svoj príjem riadne preukázala. Treba zdôrazniť, že súd vychádza zo skutočného stavu zisteného v čase rozhodnutia, pričom otec jednoznačne sám prezentoval príjem, ktorý dosahuje. Aj odvolací súd zastáva názor, že

pri výške pravidelných mesačných nákladov otca, ktoré musí hradiť je vysoko pravdepodobné, že jeho príjem je podstatne vyšší ako príjem matky. Nedôvodná je i námietka otca, že súd nezohľadnil ním realizované platby za návštevy Súkromného centra poradenstva a prevencie poskytované maloletým (120 eur mesačne), pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku v závere bodu 36 vyplýva, že úhradami týchto platieb sa tiež zaoberal v kontexte posúdenia a určenia výživného. Pokiaľ otec poukazoval na to, že matka nežiadala určiť výživné na maloleté deti a tento návrh predniesla jej právna zástupkyňa, odvolací súd poukazuje na to, že konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti (v tomto prípade konanie o úpravu pomerov k maloletým deťom na čas po rozvode) je konaním, ktoré možno začať aj bez návrhu, v ktorom súd postupuje podľa § 35 CMP, čl. 5 Zákona o rodiny, keď prihliada na záujem maloletého detí a v tomto konaní môže aj prekročiť návrhy účastníkov (§ 40 CMP). Za situácie, kedy na strane otca je preukázaná vyššia životná úroveň, bolo dôvodné uvedené zohľadniť určením výživného otcovi.

31. Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie nevyhovel jeho návrhu na výsluch svedkyne J. C., starej matky zo strany otca a nevykonal dôkaz prehratím audionahrávok zaznamenávajúcich rozhovory matky a starej matky A. C. G. odvolací súd poukazuje na body 30, 31 a 32 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie riadne svoj postup vysvetlil a uviedol dôvody nevyhovenia návrhom otca, na ktoré odvolací súd poukazuje. Zhodne ako súd prvej inštancie aj odvolací súd dospel k záveru, že výsledky vykonaného dokazovania postačovali pre rozhodnutie v danej veci a dopĺňanie dokazovania v otcom navrhovanom rozsahu by bolo nadbytočné a neekonomické. Pokiaľ otec poukazuje na obsah zvukových nahrávok, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vo vzťahu k ich hodnoteniu a k postupu súdu, ktorý vykonal test proporcionality v súvislosti s týmto dôkazom, pričom tento dostatočne odôvodnil zohľadňujúc skutočnosť, že nahrávky boli vykonávané bez súhlasu a vedomia matky. Zároveň dopĺňa, že na zvukové nahrávky nemožno prihliadať, nakoľko spôsob ich zaznamenania, autenticitu rozhovoru a okolnosti, ktoré predchádzali nahrávaniu nie sú známe a je nesporné, že otec sa na daný úkon, o ktorom matka nemala vedomosť, pripravoval. Takto vyhotovené zvukové nahrávky ani nemôžu byť posúdené ako objektívny dôkaz.

32. Odvolací súd na podania matky zo dňa 26.11.2025 (druhé podanie) a zo dňa 29.4.2025 a podanie otca zo dňa 31.03.2025 neprihliadal a ostatným účastníkom konania ich nedoručoval v súlade s ust. § 374 ods. 3 CSP. Z dôvodu efektívnosti, účelnosti a rýchlosti odvolacieho konania aplikoval pravidlo, podľa ktorého sa tzv. ďalšie podania strán doručujú len vtedy, ak je to nevyhnutné na zachovanie práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

33. Záverom odvolací súd poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolatelia, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

34. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je správne.

35. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ust. § 57 CMP.

36. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).